

Verslag TheemetThema 23 september 2019

Op zondag 23 september was er weer een inspirerende 'Thee met Thema' middag: we luisterden naar een gloedvol betoog van Marita Mathijssen over de biografie die zij schreef over Jacob van Lennep: 'Jacob van Lennep: een bezielde schavuit'.

Op de vraag van iemand uit het publiek of 'Van Lennep' niet eerder een 'homo universalis' genoemd kon worden in plaats van een 'schavuit', antwoordde Mathijssen dat het hier wel om een 'bezielde schavuit' ging en dat is toch écht iets heel anders. Van Lennep kwam uit een gegoede intellectuele familie. Hij schreef al toen hij drie was en kende op zijn vijfde 'Gijsbrecht van Amstel' uit zijn hoofd. De rode draden in zijn leven werden gekenmerkt door lotswisselingen, bekommernis en maatschappelijk engagement. Tegenwoordig hadden we hem waarschijnlijk hoogbegaafd genoemd. Een ingrijpende gebeurtenis was het overlijden van zijn moeder toen hij veertien was. Op zijn negentiende werd hij verliefd en bezwangerde een meisje, het kind erkent hij na 20 jaar. Hij trouwt met Henriëtte Roëll, maar ook tijdens zijn huwelijk wordt hij nog wel eens verliefd en is het zijn vader die hem tot andere gedachten weet te brengen als hij met zijn minnares naar Londen wil afreizen. Een passionele man dus, die van Lennep. Hij is dat echter net zo in zijn bekommernis om bijvoorbeeld schrijvers. Zo zag hij al heel vroeg dat Multatuli met zijn "Max Havelaar" een meesterwerk schreef en steunde hem financieel. Ook bracht hij veranderingen aan om het niet ál te expliciet te doen zijn. Dat was iets wat hem later duur te staan kwam: hij zou de 'Max havelaar' om zeep hebben geholpen. Ja, en dan hield van Lennep zich nog bezig met de Amsterdamse waterleiding, bedreef politiek, ageerde tegen de sloop van het Muiderslot, legde dialecten vast, schreef schoolboekjes en had daarbij een groot gevoel voor humor. Dat allemaal terwijl hij in zijn werkzame leven rijksadvocaat was voor de provincie Noord Holland en ons een enorm oeuvre aan boeken, gedichten en toneelstukken naliet, met als toppers: 'Ferdinand Huyck' 'De roos van Dekama' en het schandaalboek 'Klaasje Zevenster'. Van Lennep bracht zijn vrije tijd (áls hij die al had) graag door in Oosterbeek en dat is dan ook de plek waar hij uiteindelijk is overleden: in hotel Schoonoord. Hij ligt begraven op begraafplaats Fangmanweg. Leg er eens een roosje neer, hij heeft het verdiend!

Jocelyn van Nieuwenhuyzen